

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 83. An verum sit, quod juramentum sequatur naturam actūs, cui adjicitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

quod mens promittentis vel acceptantis promissio-
nem fuerit, ut in omni eventu subiesteret obligatio-
ne, promissiones enim habent multas tacitas
conditiones ex Jure vel hominum consuetudine
vel prudentum interpretatione, ita Less. in Auct.
v. *Juramentum casu 4.*

315 Q. 83. *An verum sit, quod juramentum sequatur*
naturam actus, cui adjicitur. R: Universaliter
non est verum, ita Dicast. d. 3. n. 411. & patet
Quia Juramentum saepe est validum, licet cadat
super actum invalidum, v. g. super promissionem
injuste extortam a latrone, ut pluribus explicabitur
in p. 2. n. 727. & in q. seq. insinuabitur.
Actus de se potest esse revocabilis, ut propositum
faciendi aliquid, & tamen Juramentum
cadens super illud propositum est irrevocabile &c.
Dicendum itaque cum Less. de Just. L. 2. c. 42. n. 32.
& Suar. I. 2. c. 32. n. 5, quod Juramentum sequatur
naturam actus, qui juratur, non quoad obligatio-
nem, nec quoad esse firmum vel irritum, sed
quoad sensum verborum, quoad rationem liciti
vel illiciti; item quoad alias conditiones tacitas
seu limitationes, quas contractus ex Jure vel
consuetudine contrahentium includit. Videri
potest Illung T. 4. D. 3. N. 233. & T. 5. num. 64.
Quomodo autem explicandum sit illud, accesso-
rium sequitur principale, dicetur p. 2. n. 727.

316 Q. 84. *An juramentum illicitum possit obligare?*
R. §. 1. Juramentum homini factum, licet in se
sit illicitum, vel fuerit prohibitum, aut etiam
Jure naturali invalidum, potest obligare
ex virtute Religionis, si sit de re licita, ita
Mol. de Just. T. 2. d. 510. & T. 6. d. 35. & T. 1. d. 149. & 153.
Suar. c. 24. à n. 2. Sanch. L. 3. c. 9. à n. 22. Ratio est,
quia interponitur testimonium divinum